

10 a) Běda lháři

Jeden mlynář byl hrozně špatný člověk. Peníze mu byly vším. Jednou se o Květné neděli vkradl do Kašperku. U brány stála žena ve starobylých šatech a ptala se ho, co že tu chce, co že tu pohledává. On začal naříkat a stýskat si a vykládal jí, jak mu vyhořel celý mlýn, a tak se z něj stal dočista žebrák. To všecko byla naprostá lež a výmysl. Když mu žena dala hromadu peněz a šel zpátky domů, smál se pod vousy. Najednou za sebou uslyšel strašlivé bédování. Otočil se a v tom okamžiku všecko zlato zmizelo. S kletbami běžel ke svému mlýnu. Ten stál celý v plamenech.

b) U brány stála žena ve starobylých šatech a ptala se ho, co že tu chce, co že tu pohledává.

I.H + II.H III.V + IV.V v.v. předmětné

On začal naříkat a stýskat si a vykládal jí, jak mu vyhořel celý mlýn, a tak se z něj stal dočista žebrák.

I.H+II.H, jak III.V → (, a tak) IV.V v.v. předmětné

Když mu žena dala hromadu peněz a šel zpátky domů, smál se pod vousy.

I.V+II.V III.H v.v. přísl. časové

Otočil se a v tom okamžiku všecko zlato zmizelo.

I.H + II.H

c) začal naříkat a stýskat si – přísudek slovesný

lež a výmysl – jmenná část přísudku

d) Jeden(4) mlynář(1) byl(5) hrozně(6) špatný(2) člověk(1). Peníze(1) mu(3) byly(5) vším(3). Jednou(4) se(3) o(7) Květné(2) neděli(1) vkradl(5) do(7) Kašperku(1).

